

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 4 2018 ÅRG 50

Och hon födde sin förstfödde son och lindade honom och lade honom i en krubba, ty det fanns icke rum för dem i härbärgen.

Biskopens spalt

Ljus i mörkret

Vi är inne i förberedelsetiden Advent, förberedelsen inför jul, förberedelsen inför Kristi födelse i våra hjärtan.

Ingen har väl undgått att märka att julen närmar sig. Både på landsbygden och i staden strålar det av ljus. Ja, överallt ser vi träd och buskar inklädda med små lampor. Vi ser ljusstakar och stjärnor lysa i vintermörkret och det värmer våra sinnen.

Men ett hem blir inte annorlunda bara för att man sätter upp en adventsstjärna i fönstret. Glädje, lycka, gemenskap, det som har med relationer att göra, det handlar inte om saker som går att köpa.

Ändå är stjärnan viktig för våra hem. Den kan ge oss mycket mer än en stämningsfull belysning, bara vi förstår vad den betyder.

Den säger egentligen precis samma sak som det vi sjunger i advent: *"Välsignad vare han som kommer i Herrens namn"*

– det handlar förstås om Kristus.

Det är som om alla stjärnor bildade en väldig kör, som ropar ut: Herren kommer också till mitt hem, till vår familj, in i vårt vardagsrum.

Han vill komma inte bara till kyrkan, utan också till våra hem och vara med oss där - hjälpa oss att se och ta hand om varandra, ge oss stöd och tröst i sorger och bekymmer, lyssna till våra böner. Är vi öppna för den hjälpen?

Livets djupaste mening, trygghet och glädje är ingenting vi själva bestämmer eller förfogar över, utan en gåva vi behöver hjälp att både skapa och vårda.

Inte minst under advent och jul blir alla ljus en påminnelse om Honom som är det stora ljuset – kärlekens, godhetens ljus och sanningens ljus.

"Bereden väg för Herren" sjunger vi i psalmen. Det kan vi aldrig göra på ett bättre sätt än att visa kärlek och omtanke, sprida ljus bland människor både i vår närmaste omgivning och ute i världen.

När vi tänder våra ljus eller ser dem brinna hos andra, kan vi för ett ögonblick stanna upp och bli stilla, lyssna och ta till oss budskapet: Herren kommer med sitt kärleks ljus för att det ska lysa i mitt liv, men också för att be mig bära det vidare till andra.

Atle Burman skrev:

*"Gud, låt Din stjärna än en gång,
trots vinternatten mörk och lång
i våra hjärtan brinna,
och låt den säga oss på nytt
att ljuset, det som tycks ha flytt
är lätt att ändå finna"*

+Sten-Bertil

**Julens gudstjänster i
skt Mikael se sid 8.**

Mystikens Gudsbild

För att uppfatta Gud måste förnuftet gå förbi alla bestämmningar in i det kroppslösa, den "stilla tomheten", som orörligt existerar bortom alla motsatser och distinktioner. Ur denna gudomens "stilla tomhet" utvecklar sig Gud som person. Det absoluta kallas... Gudomen, till skillnad från Gud. Gud som person blir till och förgår, visar sig som skapare och frälsare... men det är inte Gudomen. Gudomen (essentia, väsendet, överväsendet) är utan egenskaper och aktivitet, är inte de gudomliga personerna utan den "stilla stillheten", tomheten, mörkret.

Aleksander Radler: Kristendomens idéhistoria, sid. 73 (Studentlitteratur 1995)

Söndagsskolan

Forts från sid 6

kommer med en allmän betydelse, dvs, ett ombud med fullmakt. I Heb 3:1 kallas Jesus apostel, dvs. Guds sändebud. I NT syftar ordet på Jesu tolv lärjungar, som han enligt Luk 6:13 själv kallade apostlar eller på Paulus.

Fredag den 29 juni uppmärksammar vi De heliga Apostlarnas dag med denna Kollektbön:

Vi tackar dig, o herre, för den lärdom och det exempel som dina heliga apostlar givit oss, och vi ber att de som har mottagit deras underbara styrka alltid må vara fyllda med din visdom och din kärlek så att under deras fasta ledning din heliga Kyrka alltid glädjefullt må tjäna Fadern, Sonen och den Helige Ande, en Gud i evigheters evighet.

Den liturgiska färgen är RÖD och används för festdagar för den Helige Ande, för apostlarna, för martyrer och i Läkegudstjänsten. Dess inflytande verkar utvidgande och som glödande kraft.

Forts. i nästa nummer av Communio

LiberalaKatolska Kyrkans ursprung

se vår hemsida www.lkk.se.

"Klicka" på **Om oss**

Förutom "Kyrkans ursprung" hittar du också "Kyrkans historik, Internationellt" och "Kyrkans historik, Sverige" mm.

Buddhism och kristendom

Teologiska reflektioner av Torbjörn Carlsten

Det har väl knappast undgått någon i församlingen att det på tisdagar och torsdagar pågår zenbuddhistisk verksamhet i lokalen under kyrkan. Verksamheten drivs av undertecknad och biskop Evert. Båda står i gemensam zenbuddhistisk tradition. För några månader sedan blev även Fr. Jonas Anundi ordinerad zenmunk och är assisterande lärare i tisdagsgruppen. Kristen präst och zenmunk i en och samma person. Precis som jag och Evert och många med oss i världen.

Fortsättning från Communio nr 3.

Romarriket, som vid den här tiden lagt under sig nuvarande Europa, Nordafrika, Mellanöstern och en del av borte Asien, erbjöd en kokande kittel av ideologer, filosofier, konst och kultur. Det var ett kosmopolitiskt multikulturellt och religionspluralistiskt samhälle (av somliga jämförbar med Europa och Nordamerika idag). Det finns spekulationer om att Jesus under de "tysta åren" från 12 till 30 års ålder kan ha gått i lära hos en eller flera andliga lärare från en eller flera traditioner. En sådan teori bygger förstås på antagandet att Jesus var en människa lik oss andra men inte av gudomligt ursprung annat än i mytologisk mening (liberal teologi). Om man antar att Jesus redan från födelsen var klar för sitt uppdrag att genom sin död och uppståndelse frälsa världen och därför bara bidade sin tid fram till framträdandet vid 30 års ålder och att han var Gud själv konkret inkarnerad i mänsklig kropp (konservativ teologi), då behövde han ju inte bli någon andlig sökare.

Gud som kvalitet?

Hos mystikerna är det skillnad på Gud och Gudomen. *Gud som person blir till och förgår, visar sig som skapare och frälsare... men det är inte Gudomen.* 5 Om man avvisar den konservativa teologins benägenhet att definiera Jesus gudomlighet i termer av substans (en idé som anammades i den

tidiga kyrkan med rötter i grekisk essentialism) men samtidigt inte kan acceptera vissa av den liberala teologins förminskande av Jesus till blott en människa likt vilken som helst, finns det ett tredje alternativ där man kan tänka sig Gud i termer av andlig kvalitet. Om vi betänker att Jesus själv och hans lärjungar var judar, var det ju otänkbart att acceptera att Gud kunde vara fler personer än en enda, dvs. treenighetens idé (som formulerades först trehundra år efter Jesus i samband med försök till kristen konsensus i konflikt med arianismen 6) var inte acceptabel då och inte heller inom judendom idag. Hur kan man då tolka Jesus "gudomlighet" utan att för den skull anamma en pretrinitarisk lära? Mitt svar är att se Gud (Gudomen) som kvalitet före substans. Jesus var då en människa som i så hög grad, ojämförbar med någon annan, i sig själv förverkligade Gudomens kvalitéer att man som berörd troende kunde peka på honom och säga: "Där ser ni Gud!". Jesus var alltså den perfekta återspeglings av det gudomliga som kom till levande uttryck i hela hans väsen och person. På så sätt kunde man alltså bejaka Jesus gedom utan att göra honom till en gud jämte Gud.

Buddhismen och det gudomliga

Motsvarande tankar och idéer uppstod också i buddhismen där man efterhand förstod Buddha som en gudomlig människa. Inom den

gren av buddhismen som går under namnet mähāyāna ("den stora farkosten") som utvecklades till egen tradition under det första århundradet v t. såg man Buddha som en unik människa som på ett ojämförbart sätt förkroppsligade det gudomligas kvalitéer av kärlek (sanskrit: *maitrī*), medkänsla (*karuṇā*) och vishet (*prajña*). Dessa kvalitéer, som också ibland definieras som "upplysningsnatur", finns latent inneboende i alla medvetna kännande väsen och varelsen som kan realiseras genom upplysningen (grekiska *gnosis*), dvs. tillklarhetskommande och (genom den) inre andlig-etisk transformation.

Buddhas "tre kroppar"

I förlängningen utvecklades i mähāyāna-buddhismen en slags treenighetslära kallad *trikāya*, "de tre kropparna". Enligt denna filosofi (eller teologi om man så vill) finns det en yttersta skapande och ordnande princip och en högsta lag och ordning i universum som är källan och ursprunget till allt som existerar, en yttersta verklighet hos allt som varit, är och kommer att vara. På sanskrit kallas den *dharmakāya*, "den universella lagens aspekt eller kropp". *Dharmakāya* korresponderar mot det grekiska *logos*, av filosoferna uppfattad som Världsförnuftet – *unus mundus* – ur vilket allt blir till och återgår till likt vågorna och

Forts. sid 4

Samfundet Liberala Katolska Kyrkan
önskar alla en
Fridfull Jul och ett Gott Nytt År

Buddhism och kristendom

Forts från sid 3

och återgår till likt vågorna och krusningarna på oceanens yta. Dharmakāya har ingen början i tid och rum (tid och rum är självt sprunget ur denna källa) och är i sig själv den i allt existerande samordnings och livsprincipen. Dharmakāya är också den i allt levande inneboende eviga Medvetandens naturen (med stort M) ur vilken alla levande väsen och varelser uppstår och utvecklas. Detta är universum själv, dess eget medvetande, som reflekterar sitt eget väsen i allt levande. Buddha (med stort B) blir här då ett namn för att personifiera dharmakāya. Om det formulerar sig den kinesiske zenmästaren Huangbo (800-talet):

... alla förnimmande varelser är ingenting annat än Det Enda Medvetandet, och detta Enda Medvetande är den enda som finns till. Detta Medvetande, som är utan begynnelse, är ofött och förstörbart. Det... har varken form eller kropp (- - -) det överskrider alla gränser, mått, namn, spår och jämförelser (- - -) Det Enda Medvetandet allena är Buddha, och det finns ingen åtskillnad mellan Buddha och förnimmande varelser (- - -) detta Medvetande är Buddha, och Buddha är alla levande varelser. ⁷

Här ser ni nu en motsvarande gudomlighet i buddhismen, och Buddha blir ju här i praktiken synonym med mystikernas Gudomen. Få människor kan emellertid skåda (förstå) den yttersta verkligheten direkt. Därför kan dharmakāya "transponeras" till så att säga "en lägre tonart" för att bli åskådlig för den troende. Här manifesterar sig då det ousägliga yttersta till andliga visioner, känslor av hänryckning, sköna gudomsuppenbarelser och himmelska världar: *samboghakāya* - "härlighetskroppen" eller, om man så vill, den "himmelska kroppen". Här blir Buddha [Gudomen] närvarande genom ord och ritual, i sång och dans, i meditationens stilla djup. Kvalitéerna kärlek, med-känsla och visdom kan då fram-träda hos den troende som gudomliga gestalter i varierande former och med olika attribut. De många gudomar vi möter i t.ex. den tibetanska

buddhismens ikonografi kan ses som "härlighetskroppar" vilka representerar upplysningens olika aspekter och kvalitéer.

Ibland, om än inte ofta, kan dock den Kosmiske Buddha (Gudomen) framträda som en materiell varelse, alltså i vår värld som en människa av kött och blod. Det sker när en människa, i buddhismens tradition den historiske Siddhartha Gautama som levde på 500-talet f.Kr., på ett fullkomligt och ojämförbart sätt i sig själv förverkligar den högsta upplysningens alla kvalitéer så långt som det är möjligt i den mänskliga kroppen. Här kan den troende höra, se, beröra och leva med det gudomligas närvaro på ett konkret sätt. De troende som förstår och med sitt andliga seende skådar den andliga natur som förverkligat sig själv i den upplyste lärarens gestalt kan då peka på honom och säga: "Där ser ni Buddha!" (Gudomen).

Kristus som personligt livsmönster

Kristus kan på motsvarande sätt ses som de gudomliga kvalitéerna som framträdde i Jesus från Nasaret. Kristus är i det avseendet inte en person, utan ett personligt livsmönster. Detta personliga livsmönster kan själv vara "vägen" i praktisk handling, dvs. när en människa förmår handla och tänka och agera genom Kristus-mönstret så är hon själv Vägen till Gud (Fadern). När Jesus då enligt Johannesevangeliet 14:6 uttalar orden "Jag är vägen, sanningen och livet; ingen kommer till Fadern utom genom mig" kan vi därför förstå det som att Jesus blivit ett med vägen till det gudomliga i så hög grad att där inte längre finns någon väsensskillnad mellan honom och Gudomen. Men detta gäller oss alla och alla levande varelser! Vi bär inom oss en potential till förverkligandet av Gudomens kvalitéer. Jesus visade oss vägen genom sig själv som exempel på samma sätt som Buddha i Indien gjorde femhundra år före honom.

Uppståndelsen

Uppståndelsen, kristendomens fundament, kan i ljuset av resonemanget hittills, förstås som att Jesus transformeras till att bli en härlighetskropp (*samboghakāya*). Det är alltså inte hans fysiska kropp som kommer tillbaka, utan det lärjungarna erfar är mötet med Gudomens härlighetsaspekt

uppenbarad i en odödlig gudomsgestalt som de senare identifierar som Jesus, deras lärare. Jesus har således förvandlats till en gudomsaspekt. Eller hellre borde vi säga att Jesus person överfördes i dödsögonblicket till en andlig gestalt av annat slag än den fysiska kroppen. Det här sker ju med oss alla där vi dör. Skillnaden mellan Jesus och oss andra är att han genom sitt fullkomliga förverkligande av Gudomens kvalitéer kan bemästra den nya gestalten genom vilja och intention och även materialisera sig själv temporärt och i vissa situationer så att han åter kunde göra sig synlig och påtaglig. Och läser vi den långa teologiska utläggning om uppståndelsen som aposteln Paulus ger i 1 Kor. 15 så finner vi ingenting som stödjer idén om den fysiska kroppens uppståndelse. Utifrån det här resonemanget behöver det inte heller vara särskilt långsökt att tänka sig att Jesus återvände till sina åldrade lärjungar lång tid senare men i en ny inkarnation på samma sätt som man inom den tibetanska buddhismen tror på reinkarnerade lärare (*tülku*). Därefter kan han, som vissa spekulativa teologer tänkt, ha vandrat österut till Indien och där dött som en gammal man efter fullbordat verk.

Vi bör alltid ha i åtanke att när vi i Bibeln läser om tid, handlar det sällan om klocktid (grekiska: *chronos*), utan om "händelsetid", "skeenden". Tre dagar innebär följaktligen inte 72 timmar, utan kan vara en obestämd tid eller "tre skeenden". För oss moderna människor är det svårt att förstå dessa två tidsbegrepp, men i antikens Grekland och en bit fram in i vår tidräkning levde man ofta spontant och utan logiska kullerbyttor med de två tiderna.

Den femte Buddha

Det finns teologiska spekulationer om att den indiske Buddha (Siddhartha Gautama) förutsade Jesus ankomst till världen. I *māhāyāna*-buddhismen har man en föreställning om att i varje "tidsålder" (sanskrit: *kalpa*) om vars kronologiska längd vi ingenting vet (eftersom det snarare handlar om *kairos*-tid) framträder en buddha. Före vår tids buddha har det levt tre buddhor som nått det fullkomliga förverkligandet på samma sätt som han själv hade gjort. Buddha i Indien var alltså den

Forts. sid 5

Buddhism och kristendom

Forts från sid 3

fjärde buddhan i en fjärde tidsålder. Straxt före sin död förutsade han ankomsten av en femte buddha "när tiden var den rätta" (kairos!). Denne lär han ha kallat vid namnet "Maitreya" härlett från ordet *maitrī* vilket åsyftar "den självutgivande kärlekens kvalitéer". Varje tids-ålderns buddha förverkligar näm-ligen upplysningen på olika sätt. För Siddhartha Gautama var det den etiska disciplinens väg (metod), men för den kommande buddha skulle det vara den självutgivande kärlekens väg (metod). Och var det inte just dessa kvalitéer som Jesus Kristus förkroppsligade! Hela hans gärning som andlig lärare, hans handlingar och ord, hade ju kärlekens essens! Inte ens när man lät avrätta honom övergav han kärlekens väg!

Maria-Kannon

Möte mellan buddhism och kristendom behöver dock inte vara endast en teologisk konstruktion, utan har genom historien tagit sig högst konkreta, praktiska uttryck. Under den s.k. Meiji-restaurationen på 1800-talet då Japan stängde sig mot omvärlden och gick i en tilltagande nationalistisk politisk riktning, började man också förfölja de japanska kristna, företrädesvis katoliker. Man brände kyrkor, förstörde helgonbilder och fängslade och även avrättade kristna. Här kom många buddhister att erbjuda de förföljda kristna härbärge och skydd i de buddhistiska templen. Eftersom man inte fick be till Gud genom de kristna helgonen eller Jungfru Maria, så lånade buddhisterna ut det buddhistiska kvinnliga helgonet Kannon som fick gå in som en "ställföreträdande Maria". Det ledde till att man skapade en figur – "Maria-Kannon" – som en syntes mellan Maria och Kannon (i praktiken en staty av Kannon med ett barn i famnen). Idag finns i bl.a. Nagasaki stora statyer och tempel byggda till att ära Maria-Kannon som en förenande symbol mellan buddhism och kristendom i vörndnad för buddhisternas kärleksfulla bemötande av de lidande, förföljda kristna under den tiden. Många som idag lever med en dubbel buddhist-kristen religiös identitet kan använda Maria-Kannon som ett vördnadsobjekt

(japanska: *hōnzōn*) i daglig bön och andakt.

Om syntesen har den japanske zenmästaren Rōshi Taisen Deshimaru (1914–1982) också sagt: *Buddhismen har haft ett stort inflytande på vissa kristna teologer och å andra sidan har vissa kristna präster påverkat buddhismen. Dessa inflytanden har varit djupa och i det väsentliga utmynnat i en och samma religion.*⁸ Till hans tempel La Gendronnière i södra Frankrike kom många kristna lek-män, munkar, nunnor och präster för att praktisera Zen tillsammans med honom. Han talade ofta om en framtida "europeisk Zen" naturligt byggd på möte mellan buddhism och kristendom.

"Maria-Kannon"

Japansk statyett, 1800-talet

Buddhism och kristendom i Liberala Katolska Kyrkan

Jag avslutar nu denna artikel med att återvända till inledande fråga: Kan man vara både buddhist och kristen samtidigt? Hur ser man på det utifrån liberalkatolsk tro? Enligt min uppfattning så torde det faktum att en biskop är lärare i zenbuddhistisk tradition, att en av församlingens präster också är zenbuddhistisk munk och att det bedrivs buddhistisk praktik i våningen under kyrkan tala för sig själv. När Liberala Katolska Kyrkan grundades i England år 1916 så var dess förste biskop Ingall Wedgwood (1883–1951) samtidigt praktiserande teosof, en synkretistisk andlig rörelse som var väl etablerad i Europa under den tiden. 9 Flera andra biskopar och präster i den tidiga Liberala Katolska Kyrkan var också anhängare till olika form

av esoterism samtidigt som de med den nya kyrkan ville formulera en modern liberal teologi anpassad till samtidens moderna människa i en intellektuell upplysningstid och kulturell positivism. När jag vid ett tillfälle fick läsa en självbiografisk artikel av biskop Wedgwood där han öppet skrev om sitt eget sökande, fann jag i honom någon slags själsfrände då han, liksom jag, står i två andliga traditioner. Han stod i både teosofisk och kristen tradition, jag står i både buddhistisk och kristen tradition. Buddhismen har dessutom haft ett djupt inflytande på utvecklingen av teosofin (ursprungligen var det en buddhistisk filosofi som dock sedermera plockade upp idéer från andra religioner och traditioner). Wedgwood kände sig på grund av sin duala religionstillhörighet exkluderad av den anglikanska kyrkan. Mötet med den gammalkatolska biskopen A.H. Matthew (1852–1919) som grundat en gammalkatolsk mission i Storbritannien välkomnade honom in i det öppna sökandets och toleransens kristendom. Med det nya namnet *Liberal Catholic Church*, alltså den och från alla dogmatiska bindningar fria (och frihetssökande) katolska kyrkan ville man ge världen ett nytt sätt att förstå och tolka kristendomen.

Principförklaringen

Liberala Katolska Kyrkans nu gällande trosdokument, kallad i Sverige *Principförklaring och Kort Lärosammanfattning* (översättning av det engelska dokumentet *Statement of Principles and Summary of Doctrine* (7:e upplagan 1973), proklamerar med tydlighet öppenheten för en tro som mycket väl kan låta sig inspireras från andra religioner (PF avsnitt 4) tankefrihet (avsnitt 5) samt att man talar varmt om *gnosis* och upplysning (avsnitt 8). Kyrkan definierar sig genomgående i termer av "liberal" och alltid inriktad mot "kunskap". Kyrkan öppnar sig t.o.m. för bejakandet av reinkarnation (Lärosammanfattningen, stycke 5). Att man även ser sin egen tradition som i många stycken samstämmig med buddhismen (!) framgår av texten i avsnittet 5: *Människan, som till sitt väsen är gudomlig, kan slutligen lära känna den gudom vars liv hon delar och genom att gradvis under*

Forts. sid 7

SÖNDAGSSKOLAN

inom Liberala Katolska Kyrkan. (Publiceras även på LKK:s Facebooksida)

Flera generationers barn och tonåringar som nu uppnått medelåldern, har kanske inte fått lära känna Jesus och Kristus och det är min ödmjuka tanke bakom denna söndagsskola.

Syftet är alltså att beskriva kyrkans olika delar som du möter vid ett sporadiskt besök eller om du gått vilse.

Frågorna och ämnena ansluter till Liberala Katolska Kyrkan och vårt kyrkoår som i vissa delar skiljer sig från andra kyrkor och samfund.

Forts. från nr 3 av Communio

Cirkel 11

- Vad är en kollektbön/ kollektböner som det talas om i cirkel 9?

En kollektbön är de böner som läses under mässan för att föra deltagarna samman. De läses före episteln. Några läses alltid men vid högtider läggs några till som gäller för den högtiden.

Cirkel 12

- Har ni en egen psalmbok?

Ja det stämmer. För mer än 80 år sedan sammanställdes vår första psalmbok. Den innehöll 130 psalmer, hämtade från olika kyrkans psalm- och sångskatt. En del var översatta från LKKs internationella hymnbok. Genom åren har flera blivit omistliga och ofta sjungna.

När vi inbjöds att ingå i en ekumenisk psalmbok med andra kristna kyrkor i Sverige insåg vi att vi måste modernisera vår första psalmbok. En psalmskommitté har sammanställt LKKs egna särpsalmer som inte finns i den ekumeniska psalboken. De har fått nummer 801 - 832. Liturgiska psalmer och gradualer, som ingår i kyrkans liturgi har fått nummer 901 - 920. Den innehåller ett värdefullt register i ämnesordning; Fader, Son och Ande, Kristus Konungen, Den Helige Ande.

Till detta kan tilläggas ett register för Kyrkan och kyrkolivet, vidare ett register för Kyrkoåret; Advent, Jul, Påsk, Maria, Änglar och Alla själars dag. Den auktoriserades för användning i Liberala Katolska Kyrkan i Sverige, S:t Mikael's dag 1995 av biskop Sten - Bertil Jakobson.

Du kan köpa den i din församling. Liturgi. RÖD används vid festdagar för den Helige Ande, för apostlarna, för martyrer.

Cirkel 13

- Vad är "Hostian"?

Hostian eller oblaten är det latinska namnet för nattvardsbrödet som vi intar vid mässan. Inom den latinska språkfamiljen är bokstaven H stum så det låter som "ostian". Hostia är Offret och står för Jesus Kristus lekamen. Det är altarsbrödet eller nattvardsbrödet, som efter förvandlingen inrymmer en substans som är lik Kristi andliga väsen.

Under tiden som präster och altartjänare intar "Hostian" läser församlingen följande bön som en förberedelse:

"Till dig, o fullkomlige, som älskar alla, överlämnar vi vårt liv och vårt hopp. Ty du är det himmelska brödet, hela världens liv. Du är överallt och upprätthåller alla ting, den ändlösa godhetens skattkammare och medkänslans outömliga källa.

Cirkel 14

- Vem var S:t Alban?

S:t Alban är vår kyrkas skyddshelgon och även Englands helgon. LKK bildades i England 1916 och därför har vi valt honom som vårt skyddshelgon. Alban var en romersk soldat som gömde en kristen präst på 300-talet men blev angiven. Legendan säger att han skulle svära lydnad till de grekiska gudarna men vägrade och miste livet. Han hade blivit övertygad om prästens brinnande tro att kristendomen var den Sanna tron.

Du kan läsa vidare i länken här nedan

<http://www.lkk.se/communio/com300.pdf>

Cirkel 15

Har kyrkan ett Monster?

Det är inte ett monster utan Monstransen. I den Sakramental

Välsignelseandakten ingår Monstransen. I denna gudstjänst mottager församlingen välsignelsen av Kristus själv genom det Heliga Sakramentet. Det Allra heligaste insätts i Monstransen, som placeras på altaret för vördnad och tillbedjan. Därefter tar prästen med sina av slöjan täckta händer Monstransen och ger den högtidliga Välsignelsen. Den djupaste andakt bör känneteckna denna gudstjänst. Vid vissa tillfällen bäres Hostian i procession. Rökelse offras och församlingen läser eller sjunger O SALUTARIS HOSTIA som sedan följes av LITANIANS 22 verser som sjunges växelvis av församling och präst. Då kan en procession förekomma där Monstransen Välsignar alla väderstreck och avslutas av TANTO EGO.

Cirkel 16

- Vem var Johannes döparen?

Enligt berättelsen var Johannes och Jesus släktingar på mödrasidan, Elisabeth och Maria. Johannes var äldre än Jesus och förkunnade Messias snara ankomst. Han samlade många följeslagare kring sig. Johannes döper Jesus som många andra. När han döper Jesus ser och förstår han att Jesus är den Messias som han har förkunnat som den Messias och Kung som skall befria det judiska folket. Många av Johannes följeslagare går då över till Jesus. Det anses att Johannes är som en bro mellan det gamla och det nya förbundet. Johannes halshöggs senare för sin kritik mot drottning Herodias.

Cirkel 17

- Vad betyder apostlarna för kyrkan?

Apostel kommer från grekiskan och betyder "sändebud". Ordet före-

Forts. sid 2

Buddhism och kristendom

Forts från sid 5

under successiva liv utveckla de gudomliga förmågor som är förborgade i henne, kan hon tillväxa i kunskap om universum, som i sig självt är uttrycket för det gudomliga livet. Denna väg att närma sig den gudomliga sanningen har sedan Ammonius Sakkas' tid i 3:e århundradet e.Kr. kallats teosofi och är densamma som de hinduiska Upanishadernas urgamla Brahmanvidya eller buddhisternas dhyana (kinesiska Ch'an, japanska Zen). Den har sitt fulla stöd i den Heliga Skrift.

Men...

Men om ovanstående var de ursprungliga biskoparnas vision, kom kyrkan i Sverige under biskopen Lennart Söderström (1921–1997) att vilja fjärma sig från sitt ursprung och gå i riktning mot mer "klassisk" kristen tro och ekumenisk acceptans – detta till skillnad från systerkyrkorna i Europa, t.ex. Danmark, som håller kvar vid den teosofisk-teologiska läroinriktningen. Detta är i viss mån begripligt då man från ekumeniskt håll inte erkänt Liberala Katolska Kyrkan som "sant kristen" p.g.a. vad som formuleras i trosdokumentet. Någon ny principförklaring för en mer uttalad "mainstream-kyrka" anpassad till de andra kristna samfundet i Sverige har dock ännu ej blivit stadfäst. Den "klassiska" kristendom som de

mycket få aktiva medlemmarna i församlingen i Sverige önskar bli en del av är underförstått uttalat av några präster. De senares teologi är dessutom av mer konservativ karaktär än liberal. Men även det må ju vara välkommet i Liberala Katolska Kyrkan utifrån Principförklaringens öppenhet.

Dock kan man från konservativt håll uppvisa en viss intolerans gentemot de medlemmar och kyrkobesökare som anammar teosofiska, gnostiska eller religions-synkretistiska intressen. Att bedriva buddhistisk verksamhet i våningen under kyrkan ses då inte alltid med blida ögon. Jag har då med den här artikeln velat ge en fördjupande kunskap om hur det kan vara möjligt att harmonisera buddhism och kristendom på ett sätt som kan underbyggas teologiskt med stöd i såväl skrift som tradition. Min buddhist-kristna religionsteologi ställer ju förstas krav på öppenhet för alternativa tolkningar än vad som är brukligt inom "klassisk" (konservativ) teologi.

Jag har velat visa på dels skillnaden mellan konservativ och liberal teologi, dels visa hur buddhism och kristendom kan harmoniseras och i vissa avseenden förstärka och bekräfta varandra utan att någon av dem vantolkas eller förvanskas. Detta teologiska arbete har ju dessutom

förlänat mig en magistergrad i teologi med utmärkt betyg vid Teologiska Högskolan Stockholm under 2018. Min önskan är förstås att man här kan bredda sitt teologiska tänkande och berika sin kristna tro utifrån en liberal teologisk hållning som även till sin karaktär är unitarisk-universalistisk då den befriar oss från den kristna exklusivism som präglat kyrkan under hela dess historia men som moderna sökande människor av idag vänder ryggen åt. En kristen kyrka som vill följa med sin tid och bli relevant för samtiden måste alltså våga öppna sig för det nya och där kan buddhist-kristen tro och praxis vara ett av många bidrag till ett förnyat kristet tänkande och på sikt en vitaliserande kraft i en religion som av allt att döma sakta tynar bort. ■

*Och man slår inte nytt vin i gamla vinsäckar,
för då sprängs säckarna, och vinet
rinner ut och säckarna förstörs.
Nej, nytt vin håller man i nya
säckar, då har man kvar både vin
och säckar. (Matt. 9:17)*

⁷ Lagerkvist, Elin: *Zen – en antologi*, s. 102 (Natur och Kultur, 1980).

⁸ Deshimaru, Taisen: *Samtal med en zenmästare*, s. 118 (Åsak 1982).

⁹ Läs mer på <https://sv.wikipedia.org/wiki/Teosofi>

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob 070-660 42 69,
e-post biskop.evert@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars
Församling.

Flottbrovägen 5, Stora Essingen,
112 64 Stockholm,
tel 08-6562665.

e-post: skt.mikael@lkk.se.

Plusgiro 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst:

Krister Fast, Filipstadsbacken 60,
723 43 Farsta, 08-724 83 28

GÖTEBORG

Se Stockholm

AVESTA

S:t Staffans Kyrkogrupp.

Se Stockholm

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp

Se Stockholm

SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp.

Se Stockholm

UPPSALA-SALA

Maria församling.

Ansvarig församlingspräst:

Jonas Anundi, 08-724 94 11.

VÄSTERÅS

Maria församling.

Ansvarig församlingspräst biskop
Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan
16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34
70.

Bankkonto: LKK Maria församling
Cnr 6546 Kontonr 962452718

GULLSPÅNG

S:t Rafaels kyrkogrupp

c/o Carina Carlström, Östergat. 11
547 31 Gullspång
tel 073-567 83 40

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson,
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
021-33 34 70.

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
17 Old Gloucester Steel

London WC1N 3AF

United Kingdom

e-mail: PresidingBishop@LCC.world

Presiding bishop Michael Warnon

Information om kyrkan och
församlingarnas verksamhet
kan du få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den
svenska grenen av Liberala
Katolska Kyrkan och utkommer
med fyra nummer per år.

Ansvarig utgivare:

Sten-Bertil Jakobson,
tel 070-536 65 37.

Redaktion och expedition:

Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.

E-post: communio@lkk.se

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller
uttryckta uppfattningar i denna
tidning, bara när de är betecknade
"officiellt".*

**Sista manusdag för nr 1-2019
är den 28 februari 2019.**

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker i
församlingarna och
kyrkogrupperna

Julens gudstjänster mm i S:t Mikael's församling

Söndag 23 dec 4 söndagen i advent. Mässa kl 11:00 Krister Fast

Juldagen 25 dec HERREN JESU KRISTI FÖDELSE. Mässa kl 11:00 Krister Fast

Söndag 30 dec Mässa kl 11:00 Krister Fast

Söndag 6 jan Trettondaen. Mässa kl 11.00. Fr Krister Fast

Söndagen 6 jan Trettondagsfest kl 13:00. JULFEST efter mässan. Mat, dryck, sång
och aktiviteter och besök av tomtemor

CAPELLA 2019

**Reservera den
6-7 juli i din
almanacka**